

ГОВОР
ПРЕДСЕДНИКА СО ДРАШЧИМЧА
МАРШИСТА НА ПРИЈЕМУ ПРОСЪ.
РАДНИКА У ПЕЏИЌИЧ ПОВОДОМ
27. ЈАЈАРА - САРВИЦАНА
1998. Г.

Поштовани учитељи, наставници, професори, даме и господо, поштовани пензионери,

Дозволите ми да вас све скупа поздравим и честитам вам овај дан, школску славу – Светог Саву.

Мислим да је ово лепа прилика да позовемо вас, наше некадашње учитеље, наставнике и професоре, да заједнички прославимо овај дан.

Сигурно да вама не треба много говорити о таквој једној личности као што је Растко Немањић или Свети Сава, какво је монашко име најмлађег сина Стефана Немање.

Рећи ћу само ово. Није случајно што је наша књижевност пуна песама, прича, легенди и веровања о Светом Сави. Сава је био први српски архиепископ и оснивач самосталне српске цркве, зачетник српске књижевности, отац српске писмености, ктитор великим манастирима, који су били расадници српске културе.

За његово име везани су и зачеци наше научне медицине и много чега другог, али и најлепши примери поштовања оца и сина, љубави и узајамног помагања и непрестаног доброчињења према ближњима.

Спаљивањем моштију Светог Саве на Врачару 1594.године, мислио је Синан Паша да ће уништити његов култ, да ће потиснути хришћанство са ових простора, тиме што ће у прах претворити извор српског државног легитимитета.

Ломача на Врачару то није успела, као и многе касније ломаче српству.

Ово је крај који таквој традицији хоће и уме да се врати.

Ово је крај са извором, црквом и селом Савиног имена, крај у коме су ницале школе јер је имало за кога. Саградили смо их пуно, а чинимо све да их буде више и бољих и трајнијих. Једној је име “Свети Сава”, али свака то име носи у својој суштини, у просветарској мисији наших учитеља, наставника и професора.

Честитајући вам славу, желим вам добро здравље и личну срећу, а као мали знак наше пажње, уручени су вам скромни поклони.

ХВАЛА ВАМ И ЖИВЕЛИ!